

er rettest at lade Indholdet af dette Lovforslag finde sin Afgørelse paa Finansloven. I øvrigt skal jeg her foreløbig kun sige, at det forekommer mig, at Oprettelsen af begge de to foreslaaede Poster er hensigtsmæssig. Jeg tror, det er paa sin Plads at oprette et lønnet Konsulat i Kristiania, og jeg tror ogsaa, at der er mere Grund til i Sverige at have en lønnet Post i Stockholm end i Gøteborg. Derimod er det mig ikke klart, at det vil være rigtigt at beholde den nuværende lønnede Post i Gøteborg, naar der oprettes en ny Post i Stockholm; men dette kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse. Jeg skal, som sagt, henstille, at Sagen overgaar til Finansloven og finder sin Afgørelse der paa samme Maade som andre Forslag af samme Art.

Udenrigsministeren ad interim (Ravn): Det ærede Medlem spurgte om, hvorfor Besættelsen af disse to Konsulatposter er fremsat som en særlig Lov og ikke, som det har været Tilfældet ved andre Lejligheder, som Forslag paa Finansloven. Han besvarede for øvrigt selv Spørgsmaalet fuldstændig korrekt, idet han antydede, at det var, for at man derved kunde komme til en hurtigere Afgørelse. Nu mente det ærede Medlem, at det var ikke saa særdeles vigtigt, om Afgørelsen kom noget før eller senere og anførte som Eksempel, at Posten i New York har været ledig i længere Tid. Det har den ganske vist, og det gør mig ondt, at den har været det, det er ikke Udenrigsministeren, der har ønsket det. For øvrigt har det naturligvis ikke saa overordentlig meget at sige, om det varer lidt kortere eller længere, inden disse to Poster blive besatte, og jeg skal ikke have noget videre imod, at man ordner Sagen paa den Maade, som det ærede Medlem nævnte. Jeg vil blot endnu tilføje, at jeg kan gaa ind paa, hvad han udtaler, at naar man fik en udsendt Konsul i Stockholm, kunde man maaske undvære den tilsvarende Konsul i Gøteborg. Naar jeg ikke har foreslaaet, at denne Konsulpost skulde nedlægges i Tilfælde af, at der kom en udsendt Konsul i Stockholm, er det, fordi Grossereretsforeningen har ønsket at beholde Konsulatet i Gøteborg ogsaa. Men i den Henseende tror jeg nok, man kan komme til Enighed. Der er altså næsten fuldkommen Enighed til Stede mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og mig. Jeg havde, som sagt, foretrukket at faa

Sagen hurtig afgjort ved at fremsætte et særligt Lovforslag derom, og det behøvede jo ikke at medføre, at Besættelserne stadig skulde ske ved særlig Lov. Jeg overlader imidlertid gerne til Tinget at afgøre, om det foretrækker at afgøre Sagen ved Behandlingen af Finansloven.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Skolebespisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1078 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

1) Af *J. Jensen* (Aalborg A. 1. V.):

Til § 1.

I andet Stykkes første Linie udgaar „gratis“, og i Stedet for indsættes: „efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse vederlagsfrit“.

2) Af *J. Nielsen og Svendsen:*

Til § 2.

Fra Ordet „herom“ i 2den Linie udgaar Resten af Paragraffen, og i Stedet for indsættes: „uden Amtsraadets Samtykke yde Bidrag af Kommunens Kasse til Skolebespisning, der iværksættes som privat Foretagende.“

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.